

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2188

z dnia 11 sierpnia 2017 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do odstępstwa dotyczącego wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu niektórych obligacji zabezpieczonych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 503 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 496 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewiduje możliwość odstąpienia przez właściwe organy, w odniesieniu do określonych obligacji zabezpieczonych i do dnia 31 grudnia 2017 r., od utrzymania limitu 10 %, o którym mowa w art. 129 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) i art. 129 ust. 1 lit. f) ppkt (ii) tego rozporządzenia.
- (2) Art. 503 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zobowiązuje Komisję do dokonania przeglądu zasadności tej możliwości, którą dysponują właściwe organy, i do podjęcia decyzji, czy możliwość ta powinna zostać wprowadzona na stałe. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wydanie opinii technicznej w tej sprawie. Na wniosek Komisji EUNB opracował „Sprawozdanie na temat unijnych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych i sposobu ujmowania w kapitale”. Komisja wykorzystwała to sprawozdanie do dalszej oceny środków nadzorczych i regulacyjnych mających zastosowanie do obligacji zabezpieczonych, a następnie przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zgodnie z art. 503 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (3) Ze sprawozdania tego wynika, że jedynie ograniczona liczba państw zezwala – zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi obligacji zabezpieczonych – na uwzględnianie papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami kredytów hipotecznych na nieruchomości mieszkalne (RMBS) lub papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami kredytów hipotecznych na nieruchomości komercyjne (CMBS) lub wewnątrzgrupowych struktur obligacji zabezpieczonych należących do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie. Z uwagi na to, że niektóre instytucje korzystają – w ramach swoich modeli biznesowych – z odstępstwa udzielonego przez właściwe organy, należy, ze względu na pewność prawa, umożliwić właściwym organom przedłużyć okres obowiązywania odstępstwa, o którym mowa w art. 496 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, poza datę, o której mowa w tym przepisie. Art. 496 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinien zatem zostać zmieniony w celu uchylenia daty, o której mowa w tym przepisie, z zastrzeżeniem jednak, że możliwość udzielenia odstępstwa przez właściwe organy może będzie musiała zostać poddana ponownej ocenie w kontekście przyszłych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych.
- (4) Ze względu na pewność prawa należy przewidzieć stałe odstępstwo od dnia następującego po wygaśnięciu obecnego odstępstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 496 ust. 1 zdanie wprowadzające rozporządzenia (UE) nr 575/2013 otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy mogą w całości lub częściowo odstąpić od utrzymania limitu 10 % wobec jednostek uprzywilejowanych emitowanych przez francuskie Fonds Communs de Créances lub przez podmioty sekurytyzacyjne równoważne francuskim Fonds Communs de Créances, zgodnie z art. 129 ust. 1 lit. d) i f), jeżeli spełnione są oba następujące warunki:”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
